Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 189. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 5, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 5-го ЖОВТНЯ 1995 р. Ч. 189. РІК CII.

УКРАЇНА І ПОЛЬЩА ВИПРАЦЬОВУЮТЬ СТРАТЕГІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО

Варшава (УНІАР). — Україна і Польща зацікавлені в досягненні дійсного прогресу у двосторонніх відносинах, виведенні їх на новий якісний рівень, що відповідатиме характерові стратегічного партнерства між Україною та Польщею. Про це йдеться у спільному комюніке Консультаційної комісії президентів України та Польщі. Чергове засідання комісії відбулося під головуванням секретаря Ради Національної Безпеки при Президенті України Горбуліна та державного секретаря канцелярії Президента Польщі Ананіча.

Учасники засідання розглянули широке коло питань європейської безпеки, регіонального та міжрегіонального співробітництва, питання поширення НАТО та його вплив на Україну і Польщу, стосунків двох країн з Росією у контексті нової архітектури європейської безпеки.

В комюніке наголошено на необхідності пошуку нових підходів до стратегічного партнерства між Україною та Польщею, доцільності створення спільної українсько-польської військової частини для участи у миротворчих операціях ООН та ОБСЕ. У документі також підкреслюється важливість розвитку регіонального і транскордонного економічного співробітництва, встановлення вільної торгівлі між Україною та Польщею.

Гірники розпочали страйк

Донецьке (УНІАР). — Як повідомив кореспондента УНІАР радник з економічних питань центрального комітету профспілки працівників вугільної промисловости Микола Малазін, 2-го вересня розпочався страйк підприємств вугільної промисловости, в якому беруть участь працівники біля 200 підприємств галузі.

На віче у Донецькому зібралося близько 3,000 працівників вугільної промисловости з усіх регіонів України. Учасники віча ухвалили резолюцію, в якій сказано: „Нас турбує доля наших підприємств і усієї вугільної промисловости. В умовах відсутности державних дотацій, більшість шахт буде закрито протягом двох років. Робітники залишаться без роботи. Ми хочемо працювати і бути впевненими, що за це вчасно будуть платити заробітню платню. Ми хочемо працювати і бути впевненими, що завтра наші підприємства видаватимуть вугілля". Учасники віча вимагають: 1) вжити на державному рівні всі заходи, щоб забезпечити своєчасну виплату заробітньої платні, а у випадку затримки виплати — компенсації; 2) збільшити тарифні ставки до рівня не менше 4.5 млн. карбованців для працівників наземного персоналу і до 9 млн. карбованців для тих, хто працює під землею; 3) до 20-го жовтня підписати генеральну тарифну угоду; 4) законодавчо закріпити основи державної політики щодо вугільної промисловости України.

Резолюцію віча плянується направити Президентові України Леонідові Кучмі, прем'єр-міністрові Євгенові Марчукові, голові ВР Олександрові Морозові, міністрові вугільної промисловости Вікторові Полтавцю.

СУД ВИПРАВДАВ О. ДЖЕЙ СИМПСОНА

Лос Анджелес. — У вівторок, 3-го жовтня, о год. 1-ій по полудні за нюйоркським часом, секретар суду проголосив рішення членів судової жюрі. Згідно з цим рішенням, О. Джей Симпсона, якого звинувачували у вбивстві своєї колишньої дружини Нікол Бравн-Симпсон і її приятеля Рона Голдмана, виправдано.

Це остаточне засідання суду показували всі телевізійні мережі країни, за винятком Пі-Бі-Ес. Лосанжелеська поліція була готова на випадок вуличних безпорядків, до яких, очевидно, вдалися б чорні, якби підсудного визнали винним.

Присутні на суді були вражені такою швидкою готовістю жюрі проголосити рішення. Члени жюрі, дев'ять чорних, два білих і один латиноамериканець, прийшли до спільного висновку менш ніж за чотири години.

Американці на всі лади обговорюють це рішення суду, і дуже багато людей невдоволені таким закінченням цієї справи. На їхню думку, справедливість не перемогла. Адвокати Симпсона в кінцевій фазі розіграли „расову карту" і упередження поліції, переконавши жюрі.

ФРАНЦІЯ ЗДІЙСНИЛА ДРУГЕ ЯДЕРНЕ ВИПРОБУВАННЯ

Париж. — Франція здійснила другий ядерний вибух на атолі Фанґатофа в Тихому океані. Сила вибуху перевищувала 110 кілотонн.

Як уже інформувалося, перше випробування відбулося 5-го вересня цього року на атолі Мурурoа. Саме тоді французи поклали край мораторію на ядерні випробування, якого Франція дотримувалася протягом трьох останіх років. А всього від 1960 року, тобто від часу першого атомового випробування в Альжирі, це вже 206 французький ядерний вибух.

Як відомо, після першого випробування ЗСА висловили „глибокий жаль" у зв'язку з діями Парижу. Тепер критика прозвучала і зі сторони партнерів Франції в Европейському союзі. Але навіть у самій Франції ядерні випробування викликали активні протести — проти них висловилися, під час спеціяльного опитування, 60 відсотків громадян.

З відвертим осудом поставився до французьких випробувань в Японії. Посадник Гірошіми Такаші Гіраока назвав новий ядерний вибух „акцією зради міжнародної спільноти". Прем'єр Австралії Пол Кітінґ остеріг, що його країна застосовуватиме тиск на Париж, „аж поки уряд Франції не почує голос народів усього світу, які вимагають відмовитися від програм ядерних випробувань". Прем'єр Нової Зеляндії Джім Болджер підкреслив, що „Франція не рахується зі світовою громадською думкою". Міністер закордонних справ Швеції Лена Ельм-Вален, сказавши, що вона „дуже розчарована", запевнила, що порушить питання про французькі ядерні випробування в Раді Европейського союзу.

Тільки міністерство закордонних справ Великобританії поставилося до цієї події холоднокровно. У заяві англійського зовнішньополітичного департаменту говориться, що „поки Франція вважає за необхідне проводити ядерні вибухи до підписання договору про загальну заборону ядерних випробувань, то це її справа".

Ї. Рабін критикує американських жидів

Ню Йорк. — Прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Рабін виступив з гострою критикою на адресу американських жидів, які протестують проти підписаної у Вашінґтоні угоди з Палестинською визвольною організацією. Ізраїльський лідер сказав, що вони не мають на це „ніякого морального права".

Ї. Рабін висловив відверте невдоволення з того приводу, що американські жиди не тільки зменшують фінансову допомогу для Ізраїля, але й „дозволяють собі огидні речі", закликаючи Конгрес не сприяти нормальному розвиткові палестинської автономії. „Хто не посилає своїх синів і дочок до нашої армії, той позбавляє себе права нарікати на вибраний народом уряд нашої країни",— підкреслив Ї. Рабін.

Військові навчання „Осінні союзники–95" були миротворчими

Севастопіль (УНІАР). — Заступник командувача Військово-Морських Сил України контр-адмірал Микола Костров провів пресконференцію за підсумками спільних навчань ВМС України і ЗСА „Осінні союзники–95", що відбувалися у рамках програми „Партнерство для миру". Навчання відбувалися в Північній Кароляйні на базі морської піхоти ЗСА Кемп Лежун. У ході навчань випрацьовувались миротворчі дії у зонах конфлікту.

За словами М. Кострова, участь у таких навчаннях допомагає ВМС України підвищувати рівень підготови військовослужбовців і сприяє зміцненню авторитету країни на міжнародній арені. Контр-адмірал повідомив, що Україна неодноразово пропонувала російській стороні взяти участь у спільних навчаннях ВМС України і ВМС Росії, але ці пропозиції залишилися без відповіді. У той же час, сказав М. Костров, „коли ми проводимо такі навчання з іншими країнами, то чуємо закиди на нашу адресу, якісь незрозумілі тлумачення, якісь штучні вигадки". Контр-адмірал підкреслив, що українсько-американські навчання не були спрямовані проти будь-якої держави, вони мали миротворчий характер.

Система комплектування миротворчих сил у зоні югославського конфлікту добровольцями, за словами Миколи Кострова, є проблематичною, оскільки їх підготова вимагає багато часу.

В навчаннях „Осінні союзники–95" з української сторони взяла участь рота 41-го батальйону морської піхоти ВМС України, до складу якої входило 20 офіцерів і 150 морських піхотинців.

Цивільна оборона вимагає пильнішої уваги

Київ (УНІАР). — Як відзначив віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець під час навчально-методичних зборів начальників штабів цивільної оборони, „рано нам ще робити остаточні висновки щодо відповідности цивільної оборони потребам та можливостям держави. Але незаперечним на сьогодні, за словами В. Дурдинця, є те, що цивільна оборона вимагає пильнішої уваги і більш відповідального ставлення від усіх, хто має до неї відношення".

За словами В. Дурдинця, необхідно зосередитися на таких головних напрямках діяльности, що впливатимуть на підвищення ефективности системи захисту: беззаперечно дотримуватися принципів забезпечення техногенної безпеки, забезпечити здійснення концепції Уряду щодо своєчасного запобігання і реагування на катастрофи, стихійні лиха та інші надзвичайні ситуації.

Збори відбулися у Штабі цивільної оборони України з участю начальників штабів усіх областей, Республіки Крим, міст Києва та Севастополя.

В Криму переслідують журналістів

Симферопіль (УНІАР). — В Криму порушують свободу слова і закони України, повідомляє пресцентр „Гаряча Лінія".

Директор телерадіокомпанії „Крим" Валерій Астахов і його заступник з питань радіомовлення Сергій Громов заборонили вихід в етер програм редакції „Острів Крим", якою керує журналіст, співголова кримської регіональної асоціяції Гельсінської Спілки Леонід Пілунський. Програми „Острів Крим", „Бузковий айсберг" мали державницьке, демократичне, проукраїнське спрямування, висвітлювали новини з усієї України, які транслювалися українською, російською, кримськотатарською і вірменською мовами. Цією забороною керівництво телерадіокомпанії „Крим" фактично розпустило творче об'єднання „Острів Крим".

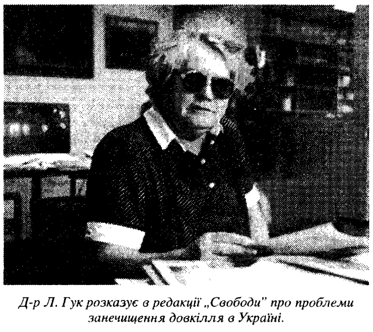
Дирекція телерадіокомпанії не приховує, що Л. Пілунський і його команда не влаштовує її саме своїм демократичним антисепаратистським становищем тим, що журналісти дотримуються засад української державности в Криму. Мають місце факти безпідставного звільнення працівників редакції „Острів Крим", брутального свавілля і насильства.

Л. Пілунський і його однодумці одержують листи з погрозами, редакційне приміщення зламане. З нього винесено апаратуру, знищено картотеку, викрадено пошту, на працівників редакції чиниться морально-психологічний тиск. С. Громов та керівник технічної частини компанії Володимир Попов у присутності свідків остерегли Л. Пілунського: „Краще звільняйся та їдь звідси, вже найнято кіллера на твоє вбивство". Жорстоко побито журналістку Ірину Давиденко, постійних погроз і тиску зазнають журналісти

(Закінчення на стор. 4)

Курортні місця також потрібні Україні

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Щораз частіше доводиться тепер зустрічати таких осіб з України, для яких питання екології, очищення води та повітря належить до важливих проблем, які треба чимскоріше розв'язувати поки ще є можливість та ентузіязм цієї справи.

Д-р Л. Гук розказує в редакції „Свободи" про проблеми занечищення довкілля в Україні.

— Перш за все людина повинна думати про здоров'я — чи не так? — ставить нам питання д-р Лідія Гук, що заходить до редакції, щоб розповісти про свою працю лікаря для комунальної гігієни і охорони довкілля в Скадовському на Херсонщині. Вона, як розповідає, працює там вже від 1967 року у тій ділянці і знає, які здорові цінності містяться саме в Скадовському, що положене над устям до Чорного моря.

Там, згадує вона, були лікувальні купелі і це був унікальний курорт для дітей. Однак, виясняє вона, з кожним роком занечищення води та довкілля зростало. Тут причинилося до того нерозумні зарядження влади, що доручила побудувати каналізацію і з 11-ох скидів до Чорного моря, що були перед двадцяти роками, тепер залишився тільки один. Саме через каналізацію гине солона вода, а до того відсоток забруднення хеміяліями став дуже високий.

Але д-р Л. Гук, ентузіястка екології, розповідає, що закладено в Скадовському Екологічне Товариство „Джарилгач" і завдяки його дії від 1990 року скоротили застосування хемікалій, та саме це товариство добилося того, що тепер вже знов признали Скадовське курортом, появилося там більше медичних закладів і є можливість, що він стане знов медично визнаним лікувальним містом.

Районна рада, а передусім члени товариства, що нараховує майже 1,000 членів, стараються тепер пильно про те, щоб Верховна Рада дала їм статус курортного значення. Коли б таке скоро сталося, д-р Л. Гук вірить, що Скадовське стало б знов повним регабілітаційним центром із чистою зоною, до якого приїздили б може не лише свої пацієнти, але і чужинці. Вона старається про те, щоб постійно робити перевірки забруднення зони і її очищувати. На жаль, багато лиха вчинила погана і необдумана господарка, як ось уживання хемікалій, годівля рижу, яка занечищує воду в морі чи знищення перед десяти роками риб і раків. Все це можна відновити, привести при мудрих вказівках до здорового стану. Навіть перевірка забруднення відбувається і тепер ще перестарілими методами. І тут д-р Л. Гук, яка тільки на короткий час приїхала тут лікувати свій зір, питається, чи існує можливість придбання досвіду в тому напрямі із фахівцями із ЗСА?

Багато дечого можна б порадити мешканцям того

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

Знайдено артилерійський набій

ХАРКІВ. — 28-го вересня о год. 1-ій по полудні під час проведення земляних робіт у дворі середньої школи ч. 79 знайдено артилерійський набій з часів Другої світової війни.

Президент привітав освітян

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма надіслав привітання працівникам освіти з нагоди професійного свята. Л. Кучма сказав, що керівництво країни буде робити все можливе, щоб покращити стан освіти та підвищити статус вчителя. „Це наше принципове становище і державний пріоритет", — сказано в привітанні.

Ще одне провокаційне збіговисько у Криму

СЕВАСТОПІЛЬ. — Ще один антиукраїнський мітинг відбувся тут за ініціятивою так званого "Всекримського руху виборців за Республіку Крим". Звично звинувативши "націоналістичне керівництво України" в усіх негараздах Криму, близько 200 учасників мітингу зажадали прийняття нової кримської конституції на місцевому референдумі, скасування мораторію на проведення референдуму про незалежність Криму, поновлення московських радіо- і телепередач у повному обсязі та підняття прапорів "Республіки Крим" над адміністративними будівлями міста Севастополя, котрий, як відомо, безпосередньо підпорядкований Києву. Учасники мітингу прийняли також провокаційне звернення до керівництва Російської Федерації з вимогою негайного переведення Севастополя під юрисдикцію Росії.

Леонід Кучма залишається оптимістом

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — "Україна матиме власну програму виходу з кризи, — заявив під час робочої поїздки по Дніпропетровщині Президент України Леонід Кучма. — У світове співтовариство наша країна входитиме не як постачальник дешевої робочої сили й сировини, а як країна зі своїм обличчям". На питання про можливе посередництво ЗСА у переговорах про розподіл Чорноморської фльоти, Президент України висловив сподівання, що Україна сама зуміє про все домовитися з Росією.

П. Саблук теж вірить в "українське диво"

КИЇВ. — Віцепрем'єр-міністер України з питань агропромислового комплексу Петро Саблук, коментуючи проголошений Леонідом Кучмою курс на "інтенсивну розбудову соціяльно орієнтованої економіки", заявив, що соціяльність, на його погляд, визначається передусім мірою забезпечення людей харчами. "Для нас цукор і олія — це валютна продукція, — сказав він. — Але якщо Европа отримує з гектару сім-вісім тон цукру, то ми лише дві з половиною. Коли б нам удалося досягти европейських урожаїв, ми вирішили б і проблему енергозабезпечення всієї України. Саме на це й спрямована програма уряду".

Поганих долярів не буває, але бувають нові і ще новіші

КИЇВ. — За оцінками фахівців, в Україні в готівковому обігу перебуває кілька більйонів долярів. Після появи у 1990 році нових банкнот із поліпшеним захистом старі банкноти приймаються в Україні щораз неохочіше: міняйли шукають найменшої зачіпки, щоб збити на них ціну. З наступного року ці проблеми, мабуть, ще більш ускладняться, оскільки американський Уряд готує до випуску нову, ще краще захищену, стодолярову банкноту. І хоча в ЗСА старі банкноти прийматимуться й надалі нарівні з новими, в Україні, як відомо, американські закони не діють. Тим більше не діють вони на українському "чорному ринку".

У СВІТІ

МІНІСТЕР закордонних справ Китаю Цянь Цічень, коментуючи питання близької зустрічі між президентом ЗСА Биллом Клінтоном і головою Китайської Народної Республіки Цзяnем Цземінем, сказав на пресовій конференції в Пекіні: „Китайська сторона прийняла американське запрошення для президента Цзяня відвідати Вашінґтон, однак в американської сторони виникли якісь незрозумілі труднощі в оформленні цієї поїздки як офіційної державної візити. На нашу думку, ці труднощі спричинені не технічними проблемами і не браком часу. Мова може йти тільки про відсутність відповідної політичної волі". Китайський міністер повідомив, що американці твердо пообіцяли, що майбутні візити до ЗСА президента Тайвану Лі Денгвея матимуть приватний характер і тайванський лідер не матиме можливости для публічних виступів і заяв.

ПОЛІТИЧНА АТМОСФЕРА в Росії перед призначеними на грудень парляментарними виборами дає багато підстав передбачати, що зміна законодавчої і виконавчої влади в цій країні може виявитися дуже небезпечною для сусідніх незалежних держав, що постали після розпаду совєтської імперії. Ось що, наприклад, пише московський тижневик „Россія": „Режим, який запанував після жовтневих подій 1993 року і який базується на „єльцинівській" конституції, підходить до свого кінця. „Друга республіка" вичерпала свій ресурс, їй на зміну йде влада, орієнтована передусім на захист національних інтересів Росії, її традиційних вартостей. Це мусить бути влада, яка зуміє навести порядок і прискорити інтеграційні процеси в межах колишнього совєтського простору".

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 2-ГО ЖОВТНЯ, 57-річний власник хемічних виробництв Джон Гантсмен повідомив, що для дослідів хвороби пістряка і засобів для її поборювання складає датток в сумі 100 млн. дол. Цей подарунок він зробив центрові дослідів пістряка при Університеті стейту Юта. Згаданий підприємець підкреслив, що минуло вже 26 років з того часу, як людина ступила на місяць, бо до цього змагала ціла країна, але досі не можна об'єднати країни для знищення хвороби пістряка. Будучи особисто жертвою цієї хвороби, яка покищо в ремісії, та втративши обоє батьків з причини хвороби пістряка він закликає всіх причинитися до того, щоб уможливити досліди цієї злослвої хвороби.

ПІСЛЯ ПЕРЕВІРКИ ФАКТІВ 30-річних дослідів впливів радіяції на людей, які спонзорував Уряд ЗСА, окрема Президентська комісія прийшла до висновку, що деякі з цих дослідних потягнень не були етичними і тому Уряд повинен вибачитись. Ця ж сама комісія порекомендувала, щоб Уряд винагородив тих пацієнтів принаймнеше бодай за дев'ять переведених на них радіяційних дослідах без їхньої згоди. Згадані комісією досліди були проведені між 1944 і 1974 роками та бу-ли приховувані від громадськости.

ВІДКРИВАЮЧИ У ПОНЕДІЛОК, 2-го жовтня, у Східній світлиці Білого Дому місячну кампанію проти домашнього насильства, президент Билл Клінтон заявив: „Дні коли чоловіки вживаючи фізичної сили для контролі життя їхніх жінок, наречених і дітей, закінчились". Крім того він назвав цю широкорозповсюджену проблему людською трагедією та закликав, щоб не тільки відповідальні чинники, але всі загально намагались вплинути на усунення цього лиха.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Папа знову в Америці

Останній раз Папа Іван Павло II відвідав Ню Йорк у 1979 році, але населення мало вже час про ці святочні дні призабути. Щойно тепер, коли здійснилися знову відвідини, пригадує про ці з 1979 року ціла преса, а також ті католики, що їх ще добре пам'ятають. Розуміється, раз-у-раз насуваються порівняння, а при тому різниці у настроях і ментальності теперішнього населення метрополії світу.

Нема де правди діти, різниця у ментальності та загальній настанові є дуже велика. Саме коли пишемо ці рядки, нюйоркські радієві станції подають, як самозрозуміле, таку дивну своїм змістом вістку: „Населення і служба безпеки Лос Анджелесу приготовляється до проголошення присуду О. Джей Сімпсона, а населення і поліція Ню Йорку — до приїзду Папи"...

Чи не дивним є таке порівняння, а радше поставлення одним віддихом таких двох подій? Чи не є це наочним і дуже живим доказом зміни ментальности населення, віддзеркаленням якого є завжди такі засоби інформації, як радіо і телевізія? Цікаво, чи будуть так характеристичні для американського життя опитування і обрахування, скільки мільйонів осіб слухали радіо і сиділи біля телевізорів, щоб пережити закінчення найбільш популярної „миляної опери", якою став процес О. Дж. Сімпсона, а скільки, щоб приглядатися до відвідин Папи і брати принаймні в цей спосіб участь у одній із Богослужб, які він буде відправляти для тисячів вірних Ню Йорку та околиці.

Прийнятим звичаєм американська преса вже поробила опитування на тему популярности Папи Івана Павла II серед пересічних машканців Ню Йорку, порівнюючи висліди із тим з-перед 16 років. Опитування припадають на користь достойного гостя, але лише де в чому, хоча його популярність не зменшилася, незважаючи на помітну зміну способу думання за 16 років, яка проявляється в поглядах на значення як Папи, так і його як провідника Католицької Церкви у цілому світі.

Але незважаючи на те, багато католиків бачать небезпеки, які чигають на незмінні погляди провідника Католицької Церкви відносно таких тепер популярних проблем як аборти, роля жінок у Католицькій Церкві, відношення до гомосексуалів як і обов'язкової участи у Богослуженнях. В усіх тих питаннях Папа стоїть непохитно на тих самих засадах, що й 16 років тому і раніше. А тим часом тенденції демократизації, які доходять до аж надто широко прийнятої свободи в Америці, є добре відомі також у Ватикані, тож не дивно, що публічна опінія, висловлена в усіх засобах масової інформації, є згідна із тим, що після 16 років неприсутности, Папа Іван Павло II зустріне багато несподіванок і нового серед своїх вірних в Ню Йорку, як і взагалі серед населення.

Одним із доказів переміни у думанні й акції є підготовлені на відвідини в Ню Йорку і околиці демонстрації гомосексуалістів, які проголошені явно-славно плякатами на всіх публічних місцях Ню Йорку. Прикрашені спотвореною світлиною Папи, в очах якого замість зіниць встромлені два колечка з рисками, вони вміщають „п'ять гріхів" Папи відносно його поглядів щодо гомосексуалістів і закликають усіх їх до протестаційного маршу у четвер, 5-го жовтня.

Якось дивно вражає, що всі ці оголошення залишені, ніхто їх не здирає, не протестує. Це ще один доказ зміненої ментальности, з якою стане Папа в часі відвідин ЗСА віч-на-віч.

Отже, можна справді з нетерпінням і великою цікавістю вичікувати на його реакцію на всі ті зміни, про які напевно добре інформують Папу його найближчі дорадники, можна чекати його слів на сесії Генеральної Асамблеї ООН у 50-річчя, бож перед 16 роками він, будучи тут, гостро виступав проти совєтського режиму, переслідування Католицької Церкви та її вірних. Що тепер згадає він крім загальних закликів до співпраці та загального миру? Бож цей загальний світовий мир під сучасну пору — це також змінене поняття, коли візьмемо до уваги події в колишній Югославії, недавні в Чечні чи не такі вже дуже давні в Афганістані, Палестині та інших закутинах світу. Світ і люди міняються з кожним роком, одна Католицька Церква стоїть непохитно на незмінних засадах, а її лицарем залишається Святіший Отець. Треба справді найглибшої віри і мудрости, щоб не дати себе нагнути до таких інакших понять війни і миру, моралі і свободи, які сьогодні панівні. Але в тому і сила Католицької Церкви, що вона своїх догм не зміняє.

Іван Гвозда

ДО ПИТАННЯ ДІЯСПОРИ

I

Серед української громади на поселеннях все частіше і частіше вживається слово „діяспора" для надання українським спільнотам візії зорганізованости спільних дій, щоб цим спільнотам надати почуття постійности, організаційної упорядкованости, почуття взаємного забезпечення, а навіть і почуття розвитку певних силових факторів, при помочі яких діяспора може впливати на розвиток внутрішніх політичних процесів в державах, в яких наші поселенці проживають, як і на калібрування хвиль міжнародної політики, зокрема, якщо йдеться про її відношення до України.

У різних словниках можна завважити досить вузькі пояснення слова „діяспора". Наприклад, „Словник іншомовних слів" О. С. Мельничука (головна редакція Радянської Енциклопедії Академії Наук Української ССР, Київ, 1974) подає: „Діяспора (...розсіяння) — 1) розсіяння по різних країнах народу, вигнаного завойовниками за межі батьківщини". „Webster's New Twentieth Century Dictionary... Unabridged", щоб вияснити значення слова „діяспора", обмежується до історичного розсіяння жидів після Вавилонської неволі, або взагалі до розсіяння жидів по світі. Тому що, як дається завважити, українська світова спільнота на поселеннях починає собі усвідомлювати, що їй доведеться себе так оформити, щоб могти діяти як недержавне тіло всередині різних держав, в яких вона знаходиться, як і в рамках різних міжнародних організацій, вона мусить набути атрибутів принайменше умовної підметности — бути суспільно суверенним організмом. Як така, вона повина бути здатною діяти ефективно по лінії забезпечення українському суспільству на поселеннях далекосяжного існування, творчого розвитку. Українська еміграція мусить витворити природні симбіозні властивості для співдіяльности з українським материком, взаємно доповнюватися в діях, які диктуються українським національним інтересом, але не дозволити собі, щоб стати знаряддям чи то державного уряду в будь-який час, чи то ідеологічних, чи партійних сил, чи структур. Муситься завжди пам'ятати, що там, де йдеться про розбудову української держави і закріплення її далекосяжного і проспеpуючого майбутнього, немає постійних ворогів і немає постійних приятелів, але є постійний національний інтерес.

Зорганізуватися громаді на поселеннях, окремі спільности якої є порозкидувані майже по цілому світі, які формувалися в різні часи по різних країнах по-різному, поставали в різних країнах з різних історичних причин, на яких по-різному відбивалося „мілієˮ країн, в яких вони оформилися і діють і, нарешті, в яких пульсують різні покоління і соціо-політичні групи, не було і не буде легко.

Тим більше не буде легко зсинхронізувати і згармонізувати відношення українських еміґрантських спільнот із потребами внутрішніх і зовнішніх багатогранних динамічних відносин України, як суверенної держави, в якій знаходиться понад сто внутрішніх меншинних спільнот, кожна зі своїми власними потребами. Завдання не будуть легкими ще й тому, що сама українська материкова спільнота натрапила на труднощі перереформування соціо-психічно, економічно, правово-структурально, політично і т.д. Все це довело до загального стану, в якому навіть виникають між еміґрацією і материком взаємні підозріння, тут і там рекримінації, невдоволення, зокрема між тими, які не мали нагоди заглибитися в причини труднощів, в яких опинилася Україна, які дивляться на Україну через окуляри ситуації, з якою вони тісно зжилися в країні їхнього перебування, або з почуття меншевартости хотіли б Україну бачити лише модерною і могутньою, й то лише тепер, але в жодному разі не такою, якою вона тепер є. Треба додати, що не є й без того, що наші історичні вороги стараються підважити наші почуття відданости Україні, використовують всякі дисонанси в українському суспільстві тут і там, щоб нас розсварити. В цьому ділі вони набули чималої практики.

(Закінчення буде)

Михайло Шпонтак

ГОЛОС ЗДОРОВОГО ГЛУЗДУ

Імперська аґресивна політика Москви в країнах Азії та російські дестабілізаційні затії в центрально-східній Европі знайшли твердий здоровий відгомін в Америці. В почитному щоденнику „Волл Стріт Джорнал" з 18-го вересня ц. р. появилася стаття Джорджа Малона п. з. „Якщо Росія хоче нової холодної війни — чудово!" Останнім часом, пише автор, чути страхітливі голоси щодо можливости нової холодної війни між Росією і ЗСА. Спізнені зусилля НАТО для приборкання сербської аґресії в Боснії викликали крики, „ґеноцид" Бориса Єльцина і російської Думи, людей, котрі недавно доручили російській армії провести масове вбивство чеченців. Відтак загадковий ракетний вибух, що залишив діру в стіні амбасади ЗСА в Москві та варварське вбивство двох американських спортовців-повітроплавців ракетним пострілом з гелікоптера над Білоруссю. Білорусь є під окупацією російської армії і це вбивство двох невинних громадян ЗСА має відбиток московських пальців.

Замість голосного оскарження, продовжує автор, президент Клінтон відправив свого провідного русофіла, заступника державного секретаря Стровба Телбота в Москву для якогось обережного маневру. Консультації Телбота могли мати щось спільного з рішенням НАТО припинити бомбардування сербських мілітарних устаткувань в заміну відставки деякої тяжкої зброї облоги столиці Сараєва, що мало зменшити небезпеку раптової смерти чи каліцтва протягом довгих місяців бльокади міста.

Протягом трьох років, пригадує автор, серби провадили збройну аґресію проти Хорватії і Боснії—Герцеґовини з явною підтримкою Москви її „братів-слов'ян". Ця підтримка включила і російських „мироносців" у Боснії, на початку 1994 року, які перешкодили мироносцям ООН провести якусь серйозну акцію проти сербських напасників. Коли, врешті, після поновної сербської масакри цивільного населення в Сараєві, летунство НАТО під еґідою ООН вдарило по гніздах сербських тяжких мілітарних устаткувань довкола Сараєва, Єльцин почав кричати про риск третьої світової війни. Порушення норм симетрії тут недвозначне. В „світі нового порядку" росіянам дозволено підтримувати аґресію сербів, але НАТО не має права поборювати цю напасть, навіть коли ходить про оборону визнаної ООН держави Боснії — Герцеґовини. В додатку, А. Козирєв, міністер закордонних справ, та генерал Ґрачов, міністер оборони Росії, наголосили, що Росія ніколи не погодиться на домінантну ролю НАТО в мироносній акції і ніколи не підпорядкує своє військо під команду НАТО в Боснії—Герцеґовині. От і маєш московську співпрацю для досягнення миру на Балканах.

Але ж Захід, продовжує автор, є так далеко ляклив-ий, що навіть не є спроможний оголосити, чому літаки НАТО бомбардували сербські мілітарні гнізда в Боснії, а ООН далі словесно атакує боснійців, якщо вони ініціюють оборонну військову акцію проти сербських напасників на позиціях облоги столиці Сараєво. Адміністрація президента Клінтона навіть підтримує пропозицію НАТО дозволити Росії на збільшення кількости тяжкої зброї (танків, артилерії, бронемашин тощо) на її північних і південно-европейських імперських флангах. Тут ходить про щось більше, ніж незалежність Чечні, в якій Москва провела мілітарну акцію спаленої землі. Йдеться тут про багаті джерела нафти в країнах Кавказу, колоніяльна експлуатація яких забезпечила б Росію дешевими енерґеносіями та валютою, потрібних для дальшої колоніяльної експансії. Правда є така, що Москва ніколи не погодилася на розвал совєтсько-російського союзу і в очах московських націоналістів-шовіністів нафта Азербайджану далі належить Росії.

(Закінчення на стор. 3)

Мирослав Семчишин

СТОЛІТТЯ ВОЄН, ТЕРОРУ І ЗАНЕПАДУ МОРАЛІ

III

Немає чесноти і нечесности, є тільки те, що має вартість. Всі моральні вартості є суб'єктивні, релятивні і конвенціональні. Всі вони повинні бути виключно інструментальними для людини. Така філософія стала запереченням основ морального кодексу, не тільки християнського, але й інших релігійних систем, і знайшла своє відображення у філософії і практиках комунізму чи нацизму і очевидно у філософських напрямках, в літературі чи взагалі в культурних прямуваннях. Відлуння такої філософії відчуваємо і в нашому теперішньому житті, публічному і приватному, суспільному і державному. Прикладів на це чимало. Якщо мова про теперішню і майбутню ґенерацію, займаються цим соціологи, культурологи. Багато дечого у цьому аспекті знайдете у книжці відомого американського історика (а втім і соціолога) Ґертруди Гіммельфарб „Деморалізація суспільства" („Demoralization of Society. Values versus Virtues", 1994) і в її книжці „Дивлячись у пропасть" („On looking into the Abyss", 1995). В них прецизний і реалістичний виклад думок і прикладів на це сучасне суспільство, його духовість, культуру, тенденції тощо.

А врешті виникає питання: наскільки ця своєрідна трансформація психіки, моралі і взагалі ментальности сучасної людини (зокрема ж другої половини XX ст.) чи навіть таких тенденцій в суспільстві, може стосуватися нашої спільноти в діяспорі. Очевидно, що так, бо ж ніяка людина не є островом для себе самої, вона належить до якогось людського континенту, з його добрими і поганими умовами життя. Ми і наші діти чи внуки теж потенційно виставлені на різні життєві ситуації і, евфемістично кажучи, „наражені" на різні „наркоподібні" небезпеки, що їх породила наша доба. Про це треба б мати окрему доповідь. Проте сміємо твердити, що глибоко-генетично защіплені у нас основні первні християнської моралі, суспільного етосу, народоправства, пошани до Церкви, батьків чи сім'ї і все наше минуле як народу, все те живе тривало (очевидно є й вийнятки) у нашій індивідуальній і збірній психіці і все є в основному інструментальним у практиці нашого життя. Це наші атавістичні ознаки української душі, українського серця, ознаки, яких не зумів викорінити у нас комунізм з усіми своїми антигуманними практиками. Не вдалося йому зовсім викорінити в народі нашому основних первнів його національної, християнської, демократичної духовости і на це маємо чимало прикладів у сьогоднішнього часу Україні. Правда, у загальному національному балянсі маємо теж чимало втрат і неґативних прикладів; маємо болючі приклади національного відчуження і деморалізації, але коріння нашого етосу, його основ, збереглись і тільки треба ті основи відповідно віджививти, над ними працювати і поширити цей процес на всю відроджену державу.

Не так давно ми відзначали четверті роковини української відродженої державности і за ці чотири роки ми теж чимало пережили, бо все те, до чого ми дожили і що маємо самостійність, суверенність і державу свою, все те, будьмо відверті, виявилось не таке, про що ми мріяли, плекали в собі, культивували у наших серцях; в ім'я України і для України ми готові були на найбільші жертви. Сьогодні чимало з нас травить своєрідну гіркоту, а то й непевність за дальшу долю нашої держави...

На мою думку, не зважаючи на різні, інколи дуже неґативні і незрозумілі своїми тенденціями факти-події і т. п., які інколи потрясають організмом молодої української державности, що за її долю побоюємось, нам сьогодні треба ясно і твердо усвідомити собі одну аксіому, одну абсолютну правду. А цією правдою є те, що Україна — суверенна, демократична, цілим світом визнана держава, переходить дуже важкі і складні, якщо не критичні навіть, часи свого існування. Вона мусить пройти різні, інколи болючі експерименти і ситуації на своєму народному організмі, поки до голосу прийде нове, молоде покоління, покоління, яке зірве з її обличчя всякі ознаки посткомунізму чи русофільства, вийде очищена з тих усіх каламутних вод, які їй загрожують, і стане справжнім сувереном на своїй вистражданій землі. Вірмо в це, сприяймо і помагаймо нашій державі, бо, за словами нашого великого поета, „Немає другої Вкраїни, немає другого Дніпра".

ВІСТІ З ОТТАВИ

Юлія Войчишин

Важливе призначення українця до амбасади в Києві

Емілія́н Ігор Баран

В кінці вересня в Україну виїхав Еміліян Ігор Баран, який призначений радником канадського амбасадора для технологічної співпраці між Канадою й Україною.

І. Баран народився в Бібрці біля Львова. Його батьки приїхали до Канади після Другої світової війни і замешкали в Саскатуні. Мати Анна Марія Баран — передова громадська діячка, дослідниця історії українців в Канаді, авторка книги „Українські католицькі церкви Саскачевану" і численних статтей в різних журналах та часописах. Батько Теодор Баран — іконописець та церковний маляр, а також громадський діяч в Україні і Канаді, помер цього року. Ігор закінчив студії з економіки й освіти в Саскачеванському університеті. Перша його праця поза Канадою була на Караїбських островах з рамени Канадської Університетської Служби за морем. Від 1968 року він працює в Канадській Аґенції Міжнародного Розвитку (CIDA) в основному в плянуванні та менаджменті програм допомоги в Канаді та в світі. Ігор Баран служив у канадських амбасадах у Пакістані, Банґлядеш, Танзанії, Індонезії та Єгипті, де був відповідальним за поступ економічної і технічної співпраці між цими країнами й Канадою. Останніми роками він був делеґований на становище віцепрезидента Центру для Центральної і Східньої Европи при Канадському Бюрі Міжнародної Освіти. Ігор Баран має сина Михайла (21 рік) та дочку Тетяну (19 років). Обоє — студенти університету. Перед своїм від'їздом в Україну він погодився відповісти на декілька питань:

— Пане Ігоре, ви їдете до Києва з рамени організації CIDA радником Канадського амбасадора відносно технічної співпраці між Канадою й Україною. Чи вже узгіднено, як ця співпраця мала б виглядати?

— Узгіднено, бо ця співпраця вже існує яких 3-4 роки. Ми не починаємо наново. Співпраця між Україною і Канадою почалася в 1991—1992 році. Канада надає допомогу в сумі приблизно 20 млн. дол. річно. Минулого року канадський уряд виділив 37 млн. дол. Україні, але то був виняток. Канадський уряд має сектори розвитку, на які призначує відповідні суми грошей. Наприклад, сектор допомоги демократичному розвиткові і побудові доброго управління. Україна хоче стати демократичною державою і хоче створити ефективний уряд в державі. Канада має тепер три чи чотири проєкти, які можуть допомогти Україні перейти на демократичну систему. Треба збудувати цілу нову юридичну систему, вишколити цілу нову адміністративну систему. Виглядає, що Україна хоче допомоги від Канади, і є люди, готові сісти разом і спільно вирішувати, як це робити.

— В минулому CIDA в основному допомагала країнам третього світу. Чи ця роля змінилася тільки тепер, коли фонди Канадського Бюра Міжнародної Освіти на бажання Міністерства Закордонних Справ переходять до них, чи вони вже дещо зробили в Україні? Якщо так, то що?

— CIDA є організацією уряду Канади. Фонди Бюра Міжнародної Освіти становлять всього коло 7 відс. цьогорічного бюджету CIDA, отже фонди не мали впливу на їхнє зацікавлення Україною. Тепер, що таке третій світ? Деякі країни підупадають в наслідок різних обставин і час від часу стають країнами, що рівняються третьому світові. Оцінка звичайно базується на пересічній платні в країні в порівнянні з іншими. Пересічна платня в Україні така як в Чіле, трохи нижча як в Арґентині і може рівняється Малайзії. Отже ситуація подібна до третього світу, тому CIDA почала свою діяльність в Україні цього літа.

— Пане Ігоре, чи Міністерство Закордонних Справ було незадоволене попереднім менаджментом програми і передало це CIDA?

— Це не має нічого спільного з тим. Міністерство Закордонних Справ, переглядаючи свої програми, прийшло до висновку, що плянувати і адмініструвати допомогу іншим країнам не належить до завдань їхнього міністерства, а тому що CIDA вже має понад 30 років досвіду в тій справі, вирішили передати це їм. Всі інші країни роблять це подібно.

— На вашу думку, чи роля Конґресу Українців Канади виправдала себе? Іншими словами, чи Україна й Канада на цьому щось скористали?

— І Україна на цьому скористала, і для Канади це було непогано. Одначе та система, що ми всі разом створили, була дуже незручна. Був уряд, був КУК, були всі ці виконавчі організації і було забагато контрактів з контрактами, що ускладнювало і сповільнювало процес. Тепер КУК буде виконувати тільки дорадчу допоміжну ролю. На нашу думку, це буде краще, бо завідуючі проєктами можуть звертатися безпосередньо до уряду.

— Чи плянується координація діяльности інших країн та міжнародних фінансових інституцій, таких як Всесвітній банк, з тим, що робить Канада, для того, щоб запобігти повторення зусиль і поширити допомогу по всій Україні, не тільки в Києві і Львові?

— Ми продискутовуємо і узгіднюємо з Україною, а через них з іншими країнами. Зовсім природно, що все концентрується в Києві, хоч праця йде по всій Україні. Наприклад, очищення ріки Дніпро — бюро спеціялістів і адміністрації знаходиться в Києві, але праця йде на довжині цілої ріки.

— Чи скорочення фондів в канадському уряді матиме вплив на кількість людей та обсяг праці канадської амбасади в Києві?

— Амбасада лишається така саме, хоч будуть деякі малі зміни. Політичний відділ тратить одну позицію, до Канади повертається Роман Лешинський, а залишається тільки Роман Ващук. Відділ технологічної кооперації дістає одну позицію більше, себто відділ, який буде під моїм керівництвом. Крім цих двох є ще відділ торгівлі і відділ еміґрації, які лишаються без змін. До того під моє керівництво підлягає також бюро Канадсько-Української Програми Партнерства під директорством Любомира Маркевича з 8-ма працівниками в Києві на вул. Хрещатик 2 в будинку, що називається „Український Дім".

— Пане Ігоре, чи буде Канада допомагати канадським громадянам, які засновують в Україні підприємства та інституції, так як в Канаді допомагають малим бизнесам?

— Такі програми вже є, хоч небагато. Україна ще не є фінансово безпечна країна і підприємці бояться вкладати

(Закінчення на стор. 3)

XI Головний делеґатський з'їзд та XXIV Крайовий з'їзд Братства 1-ої УНА в ЗСА

У п'ятницю, 1-го вересня ц.р., відбувся на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й., XI Головний делегатський з'їзд Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА.

З'їзд вислухав обширного звіту голови Головні управи д-ра М. Малецького про багату і многогранну діяльність ГУ братства за час від 6-го вересня 1992 року до 1-го вересня 1995 року та звіту видавничого референта ГУ М. Бігуса про видавничий фонд включно з журналом „Вісті Комбатанта". Фінансові звіти, які підготовили С. Климців і Ю. Ференцевич, були надруковані. Теж надруковані були звіти Крайових управ Австралії, Аргентини, ЗСА, Канади й Німеччини та звіти КУ Галицького Братства і станиць Львівської, Івано-Франківської і Тернопільської. Голова КУ в ЗСА О. Голинський та КУ в Канаді Л. Бабій усно доповнили надруковані звіти.

В 1993 році в країнах, де є зорганізовані дивізійники, відзначувано 50-ті роковини створення Української Дивізії. Дуже урочисто відбулися ці святкування у Львові побратимів з діяспори разом з побратимами з України, що пережили совєтські каторги. У Києві відбулася наукова конференція присвячена створенню Дивізії, якою проводив відомий український поет і діяч Іван Драч.

Рік пізніше, в 1994 році, Галицьке Братство з участю побратимів-дивізійників з діяспори відсвяткували 50-ту річницю боїв під Бродами.

В травні цього року 115 учасників, в тому 43 з України, святочно відзначили у Фельдбаху, Австрія, 50-ту річницю зформування Української Національної Армії і присяги Дивізії на вірність Україні. Святкування закінчено апелем спільно із австрійськими вояками і ветеранами, на якому був теж приявний український військовий аташе з Відня.

Велику вагу присвячувала ГУ видавничим справам. Безперебійно видається річно п'ять чисел журналу „Вісті Комбатанта". Журнал має високий редакційний рівень і втішається доброю опінією між читачами. Передано чотири популярні дивізійні видання та надруковано чотири нові книжки: історію УД, збірку матеріялів про УД, збірку статтей та спомини дивізійника з совєтського полону. Заплановано нові видання, в тому два про Дивізію англійською мовою.

ГУ працює над збереженням архівних матеріялів, доповнення дивізійного музею у Львові новими матеріялами та створенням відділів з дивізійною тематикою в інших містах України.

Братство є клітиною організованого життя української громади в діяспорі і в Україні та активно і фінансово бере участь і підтримує загальноукраїнські акції, головно у відбудові українського війська.

Приємно було почути, що у Львові колишню вулицю „Орльонт" перейменовано на вулицю „Дивізія Галичина".

Після заслухання звітів Управи, всіх комісій та дискусії, оплесками підтримано внесок Контрольної комісії про уділення абсолюторії уступаючій Управі. Вибрано нові органи Братства на наступні три роки, головою ГУ братства вибрано одноголосно д-ра М. Малецького, який в заключному слові намітив обширний плян праці на наступні роки.

З'їзд закінчено відспіванням українського національного гимну.

* * *

У днях 2-3-го вересня ц. р. відбувся на цій же оселі XXIV Крайовий з'їзд Братства 1-ої УД УНА в ЗСА. Наради з'їзду відбулися в суботу, 2-го вересня, при участі 50 умандатованих делегатів від 10 станиць братства, які знаходяться в різних містах ЗСА.

Нарадами проводила Президія під проводом Івана Скіри. Присутні заслухали обширний звіт Крайової управи в ЗСА, яка діяла під проводом Осипа Голинського та звіти поодиноких станиць за останні два роки. Діяльність братства у звітовому часі була тісно координована з Крайовою управою Канади та Головною управою і зосереджувалась головно на акції допомоги Україні та нашим побратимам, які уціліли, перейшовши довготермінові роки заслання в ГУЛагах. Вони є зорганізовані у Галицькому Братстві колишніх вояків 1УД УНА, з яким Крайова управа в ЗСА тісно співпрацює. Загальна сума уділеної допомоги у звітовому часі була 125,000 дол. Слід відмітити теж допомогу для Військового Ліцею в Донецькому у формі уфундовання спортового одягу для 400 студентів цього ліцею. Подібну допомогу, але у формі годинників, отримали кадети Прикарпатської Противоповітряної Оборони у Львові.

Заходами членів Крайової управи та у співпраці з крайовими управами Канади і Німеччини та Галицького Братства влаштовано відзначування 50-літніх річниць створення Дивізії, битви під Бродами та закінчення Другої світової війни. Численні побратими зі ЗСА брали активну участь у цих відзначуваннях в Україні та Австрії. Майже усі станиці братства в ЗСА влаштували відповідні імпрези для відзначування цих річниць, кожна у своєму осередку.

У співпраці з Братством „Броди-Лев" та Галицьким Братством уділено велику допомогу для перепоховання на воєнське кладовище в Ляцькому-Червоному тлінних останків наших побратимів, які полягли в битві під Бродами і їхні розсіяні в різних місцях могили треба було віднайти.

Представники Крайової управи брали участь у праці Комітету Оборони Спадщини, який опрацьовував відсіч на наклепи проголошені мережею СІ-Бі-Ес у відомій програмі „60 хвилин", в якій очорнено український нарід і теж нашу Дивізію. З відповідного фонду Крайова управа призначила на цю ціль 10,000 дол.

Ми подали тут тільки головніші справи з многогранної діяльності Крайової управи, не згадуючи про внутрішню організаційну діяльність, грошеві збірки тощо. Збори уділили абсолюторію з признанням уступаючій управі та вибрали нову під головуванням Євгена Шипайла, який приймаючи це становище накреслив напрямні праці нової управи, яка в основному буде продовжувати та посилювати дотеперішню діяльність.

Вечором відбувся бенкет при численній участі делегатів, гостей та їхніх родин, а опісля воякська забава.

На другий день в неділю дивізійники зорганізовано з прапорами взяли участь в урочистому Богослуженні в місцевій церкві св. Володимира, а опісля в Панахиді за душі поляглих за волю України біля символічної могили напроти цієї церкви.

По полудні відбувся концерт зорганізований Станицею Ню Йорк та заходами її голови Ореста Слупчинського — „Гога". У мистецькій програмі виступив музичний ансамбль в складі Олена Геймур — сопрано, Олег Чмир — баритон та Володимир Винницький — фортепіян. Програма включала твори композиторів Пуччіні, Лисенка, Нижанківського, Гайворонського, Купчинського та дивізійника Стефана Гуміліовича. Високомистецькі виконання цих творів зворушило присутніх слухачів. Велике враження зробили по мистецьки виконані маршові твори, які часто співали в Дивізії, однак вони ніколи так по мистецьки та зворушливо не звучали. Варто зробити із них звукозапис в такому виконанні. Автор-дивізійник В. Мазяр прочитав свій вірш присвячений тим, що піднесли „Червону Калину".

З'їзди пройшли у веселій дружній атмосфері. Приємно було зустріти друзів з воєнних часів, а опісля з років полону та разом з ними згадувати минуле. Приїхали вони з різних сторін — Торонто, Монтреалю, Дітройту, далекого Чікаго та Флориди і очевидно з міст східного побережжя Америки. Деякі з них не бачились від часів війни та треба було з трудом пізнавати колишніх юнаків, які в полум'яні роки 1943-45 піднімали „Червону Калину".

Роман Гавриляк

ПОДІЇ

ВЕЧІР КОНКУРСУ ГУМОРУ І САТИРИ

Філядельфія. — 43-ій Відділ Союзу Українок Америки влаштовує вечір літературного конкурсу гумору і сатири, який відбудеться у суботу, 7-го жовтня, в Українському Освітньо-Культурному Центрі, початок о год. 4:30 по полудні. Виступлять: Анна Максимович, проф. Леонід Рудницький, Марта Тарнавська, Лариса Кукрицька, Любарт Ліщинський, Ірена Пелех-Зварич та Людмила Чайківська.

БЕНКЕТ В ЧЕСТЬ ПРЕЗИДЕНТА ЛЕОНІДА КУЧМИ

Ню Йорк. — Організаційний комітет УККА і УАКРади влаштовує бенкет в честь Президента України Леоніда Кучми. Бенкет відбудеться у понеділок, 23-го жовтня, в готелі Валдорф Асторія, 301 Парк аве. між 49-ою і 50-ою вул. в Ню Йорку. Початок о год. 7-ій вечора. Стрій вечірній. Вступ — 125 дол. від особи. Зголошення на бенкет приймається листовно або особисто від 4-го до 18-го жовтня в канцеляріях: УККА (203 Друга аве., відкрита щоденно від 10-ої до 4-ої по полудні) і УАКРади (142 Друга аве, відкрита в понеділки, середи і п'ятниці від 10-ої до 4-ої по полудні). До листовних замовлень проситься додати оплату за вступ на бенкет. Телефонічних замовлень не приймається.

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

сл. п.
д-ра
СТЕФАНА ВОЙТОВИЧА

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ

в Плено, Іллиной;
в церкві св. Миколая в Чикаго і
в Римі.

Про молитви просить
дружина ОЛЕНА з дітьми і внуками.

Братство св. Миколая святкуватиме століття

Вотервліт (В. Л.). — Братство св. Миколая, найстарша українська організація в Олбанській окрузі, обходитиме століття своєї діяльности в суботу, 21-го жовтня, в Українському Клюбі у Вотервліті, Н. Й.

Ювілейні святкування почнуться в год. 5:30 коктейлем, а опісля відбудеться бенкет з мистецькою програмою. Головну промову під час бенкету виголосить мґр Уляна Дячук, предсідник УНС. Після бенкету відбудеться забава з танцями. Грає оркестра „Журавлі".

Тому, що місця на бенкет обмежені, ювілейний комітет просить замовляти квитки якнайскорше. Квитки вступу — 25 дол. їх можна замовити в М. Філя (785-7596) і П. Шевчука (785-6793).

ПОЛІТИКИ І ПЕРЕСІЧНІ ГРОМАДЯНИ здивовані тим, що ген. Колін Повелл, який досі не виявив охоти стати кандидатом на президента ЗСА, чи хоча б своєї партійної приналежности, зумів викликати таке хвилювання серед правих республіканців. Аналітики твердять, що республіканські консервативи розчаровані відтягненням кандидатур їхніх обранців: Вілліяма Беннетта, Дена Квейла і Джека Кемпа, зосередили свої сподівання на сен. Филові Греммові з Тексасу, одначе він не полонив належно уваги виборців. І саме тому на їхню думку деякі значні республіканські консервативисти захопилися можливістю кандидатури ген. К. Повелла. Одначе не надто велике зацікавлення зі сторони генерала не вдовольняє інших консервативних республіканців і це стало кісткою незгоди.

ГОЛОС...

(Закінчення зі стор. 2)

Можна тільки відгадувати, пише автор, яку політику твердої руки готова Москва провадити щодо багатих джерел нафти на півдні. Коли журналісти питали президента Грузії Едварда Шеварднадзе, чи не думав він, що причиною замаху на його життя могли бути суперечки щодо джерел нафти, він відповів: „Тепер ви ставите мені правильне питання". Заходи для відновлення російської імперії не є обмежені до території колишнього Совєтського Союзу. Козирєв говорить „солодко" також до болгарів і греків, які мають свої проблеми з Туреччиною. Греки часто висказують свої симпатії Москві, яка підтримує ідею створення „Великої Сербії".

На закінчення статті автор питає, чи Росія бажає замовити нову „холодну війни" й відповідає, що таке російське замовлення можна легко полагодити — перервати всяку економічну допомогу Росії. Запросити Балтійські держави, Центральну Европу й Україну стати членами НАТО. Поширити НАТО на оборону Грузії і Азербайджану, а Боснії треба допомогти вигнати Мілошевіча і його армію горлорізів з Боснії—Герцеґовини. У випадку нової „холодної війни" захід тримає в руках багато більше карт, тільки щоб західні провідники мали відвагу в ті карти належно заграти.

Треба висловити задоволення, що вже деякі американські журналісти пізнали суть російських імперіялістів, котрі є в постійній війні зі всіми сусідами, доки їх не поглинуть. А тим часом на міжнародних форумах московські емісари вміють солодко говорити, щоб далі присипляти довірливих і обманних західніх провідників. От недавно російське телебачення „Вєдомості" подало новинку з нарад Асамблеї Ради Европи в Штрасбурзі, що там прийняли Україну і Молдову в членство при підтримці російських представників, хоч справу членства Росії відкладено через конфлікт у Чечні. Лицемірство північного сусіда не має міри ані кінця. Москва робить все можливе через економічний тиск, завдаючи Україні великих економічних збитків через т. зв. „оборону російської меншини" та через „братських" лукашенків хоче створити новий союз трьох слов'янських народів для поновного підкорення України, а в Штрасбурзі ніби підтримує її (України) намір культурно-економічної інтеґрації в Парляментську Раду Европи.

Притаманні прикмети одиниці, тим більше експансивної спільноти, швидко не минають. Про це всім треба пам'ятати, а особливо загроженим, від потвори в агонії.

Важливе...

(Закінчення зі стор. 2)

гроші. Але як хто хоче щось почати в Україні, то фінансову підтримку можна дістати.

— А тепер найголовніше, на основі вашого домовлення з CIDA, що належатиме до ваших відповідальностей і які ваші задушевні бажання стосовно нового призначення?

— Мої задушевні бажання, беручи до уваги, що це буде шоста країна, в якій я працюватиму, передати мій досвід для добра країни, звідки походять мої батьки і де я народився. Наступні роки будуть критичними, особливо для України і Росії, бо нема прецеденту, що був би зразком для розв'язання специфічних для цих країн проблем. В майбутніх п'ятьох роках або ці проблеми розв'яжуться, або буде катастрофа. Для мене це є виклик, і я вложу всі свої зусилля, базовані на досвіді, придбанім у таких країнах як Єгипет, Чіле й інших, щоб Україна стала на ноги.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять померлих дорогих осіб на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Д-р Теодор і Мирослава Залуцькі — $1,000 у світлу пам'ять бл. п. ЛІДІЇ МЕЛЬНИК і $1,000 у світлу пам'ять бл. п. д-ра ЮРІЯ СТАРОСОЛЬСЬКОГО.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. БОГДАНА РОБАКА: Марія Робак — дружина, д-р Тарас Шегедин — по $100; Дмитро Бобеляк — $50.

Замість квітів на могилу бл. п. ОМЕЛІЇ ЦЯПКИ на Гарвардський Проєкт Тисячоліття: Борис і Уляна Глинські, Євген і Богданна Михайлові — по $50; Марія Храплива — $25; Антін і Уляна Тимкевичі — $20.

Наталія Миколаєвич, дружина з дітьми — $100 в пам'ять мужа і батька бл. п. д-ра РОМАНА МИКОЛАЄВИЧА, в четверту річницю смерти.

Ярослава Слиж-Панчук — $100 в пам'ять брата св. п. д-ра АНТОНА СЛИЖА, в 12-ту річницю смерти.

Д-р Іларіон і Донна Калиневичі —$100 в пам'ять бл. п. д-ра СЕРГІЯ НАКЛОВИЧА.

Марія Палідвор —$50 в пам'ять чоловіка бл. п. д-ра ВАСИЛЯ ПАЛІДВОРА.

Ярослава і Ярослав Панчуки — $50 у св. п. ВОЛОДИМИРА ЗАГАЙКЕВИЧА.

Марія Пасічник — $50 замість квітів на могилу бл. п. о. диякона БОГДАНА Й. ТАРНАВСЬКОГО.

Марія і Давид Бравн — $50 в пам'ять бл. п. ОКСАНИ ЛИЧКОВСЬКОЇ.

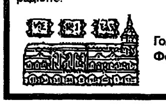
Яків і Христина Рудяк —$50 в пам'ять бл. п. ЮСТИНИ РУДЯК.

Павлина Проданюк — $30 в пам'ять чоловіка бл. п. ЙОСИФА ПРОДАНЮКА.

Роман і Неоніла Романишини, Данило і Анна Слободяни — по $25 в пам'ять бл. п.д-ра РОМАНА МОРОЗА.

Д-р Іларіон і Донна Калиневичі — $25 замість квітів на могилу бл. п. д-ра РОМАНА ЗАЛУЦЬКОГО.

Дякуючи жертводавцям за пожертви, линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив померлих вічним спокоєм і радістю.

Головна Екзекутива
Фонду Катедр Українознавства.

26-го вересня 1995 року нагло відійшов на вічний спочинок в Міннеаполісі, Міннесота

бл. п.

ЛЕОНІД ХОМИЧ РЯБОКІНЬ

народжений 16-го травня 1933 р. в Харкові.

Хай легкою буде тобі земля, друже!

Земляки

Ділимося сумною вісткою з членами „Слова" та українським громадянством, що 30-го вересня 1995 р. відійшла у вічність поетеса і дитяча письменниця, член „Слова"

бл. п.

НІНА МУДРИК-МРИЦ

Родині покійної висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

В глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів та знайомих, що 2-го жовтня 1995 року відійшла від нас у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ й ПРАБАБЦЯ

св. п. мґр

ОСИПА ГАЛЯРЕВИЧ

з дому СОХА

ПАНАХИДА — в середу 2-го жовтня 1995 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Колодій — Лазута, Парма, Огайо.

ПОХОРОН — в четвер, 5-го жовтня 1995 о год. 10-ій ранку в Катедрі св. Йосафата а опісля на цвинтарі св. апп. Петра й Павла в Пармі, Огайо.

Горем прибиті:

дочка	—	МАРТА КАССАРАБА з мужем РОМАНОМ
син	—	АДРІЯН з дружиною МАРТОЮ
внуки	—	РОМА КАССАРАБА
	—	НЕСТОР КАССАРАБА з дружиною РОКСОЛЯНОЮ
	—	АНДРІЙ ГАЛЯРЕВИЧ з дружиною ЛІЛЕЮ
	—	ЮРКО ГАЛЯРЕВИЧ
правнучок	—	СТЕФАНЧИК ГАЛЯРЕВИЧ
сестра	—	БОГДАННА МАЄР
брат	—	СТАХ СОХА
сестрінка	—	МАРТА МАЄР зі сином МАТЕЙКОМ
братанок	—	ПАВЛО СОХА з сином ДЕРРИЛ

та ближча й дальша родина

В Криму...

(Закінчення зі стор. 1)

Олександра Хмелевська, Сервер Бекиров, звільнено кореспондентів Володимира Бакуліна, Володимира Зяблова. Людмилу Маковецьку та Світлану Журавльову погрожували скалічити. З кримсько-татарської редакції звільнено Гуляру Абібулаєву.

Фундація захисту свободи слова та інформації звертається до керівництва Державного комітету з телебачення і радіомовлення України. Національної ради з телебачення і радіомовлення України, інших установ з проханням перевіритив ситуацію, що склалася у засобах масової інформації Криму, дати їй належну принципову оцінку, захистити права і свободи журналістів від сваволля урядових осіб.

Свято повернення Україні творчої спадщини Б. Лепкого

Бережани (Р. С.). — Тут, у неділю, 27-го серпня ц. р., вполудне відбулося врочисте відкриття та посвячення Музею Богдана Лепкого священиками обох наших Церков. Відкриття музею відбулося в присутності та активній участі подвижників поета з Америки, Канади, Польщі, а теж із Києва, Львова, Тернополя, Івано-Франківського, Дрогобича, Коломиї й Самбора. Вручено ряд грамот людям причетним до організації музею.

Того ж дня по полудні відбувся літературно-мистецький виступ кращих мистецьких сил Бережан, під назвою „Син золотого Поділля". На ньому нагороди братів Лепких отримали: д-р Микола Сивіцький з Варшави та Надія Волинець, директор Музею Книги і Музею Богдана Лепкого в Бережанах.

В селі Жукові біля Бережан, в саме свято Успення Пречистої Богородиці 28-го серпня ц. р. відбулося відкриття Музею родини Лепких, а вечером, у Бережанах, в театральній залі районного будинку народної творчости, відбулася вистава „Мотря", поставлена театральним відділом бережанської „Просвіти", яка пройшла з великим успіхом.

З нагоди святкувань появилося спеціяльне число літературної газети „Жайвір", були теж спеціяльні пропам'ятні коверти з місцевим гашенням, стрічки та жетони Богдана Лепкого.

Спеціяльний привіт та благословення надіслав Патріярх і Кардинал Мирослав Іван Любачівський.

АДМІНІСТРАТОР АҐЕНЦІЇ охорони довкілля у середу, 27-го вересня, затвердив специфікації для „чистішого авта". Це авто, яке не виділятиме таку велику кількість чадного ґа-зу, що є дуже шкідливим і занечищує повітря. Якщо це здо-буде належну підтримку від автомобільних виробництв і офіційних чинників Ню Йорку і Массачусеттс, то може стати правилом для 49 стейтів ЗСА, які намагаються увести куди більш строгі вимоги у своїх стейтах, як цього вимагає федеральний закон. Службовці охорони довкілля уважають, що це дуже добрий плян для поліпшення контролі автового занечищення повітря.

Розвивається американсько-українське підприємництво

Одним з практичних кроків економічної реформи в Україні є указ Президента Леоніда Кучми з 12-го червня цього року про створення державної Комісії цінних паперів та фондового ринку. Її головою призначено Олега Мозгового. Головним обов'язком комісії є правне врегулювання стосунків на ринку цінних паперів, захист інтересів громадян України від порушень і зловживань у цій ділянці.

Представники „EW Marketing" і „Gate Group USA" (зліва): Влад Букман, Ісаак М. Савітт і Олександер Штромберґ у редакції „Свободи".

„Інформаційний Центр України", дніпропетровська компанія зі закордонними інвестиціями, звернулася до Комісії з пропозицією організувати видрукування різноманітних цінних паперів, використавши при цьому настільки нові технології, щоб запевнити себе від фальсифікацій, коли ці папери увійдуть в обіг фондового ринку.

З американського боку до справи першою прилучилася компанія „EW Marketing", яка декілька років тому інвестувала в діяльність „Інформаційного центру України" 150,000 дол. Відтак „EW Marketing" звернулася до „Gate Group USA" (про цю поліграфічну фірму „Свобода" вже повідомляла раніше) як до підприємства, здатного прискорити процес виготовлення цінних паперів. „Gate Group USA" не тільки готова кваліфіковано сприяти в організуванні виробництва і вдосконаленні технологій, але й разом з „EW Marketing" має намір відкрити на базі інституту „Світовий торговельний центр" в Ню Йорку фахові курси для спеціялістів з України, щоб ознайомити їх зі системою фондового ринку в ЗСА. Керівництво згаданого інституту вже схвалило цю ідею.

„Gate Group USA" має офіційний статус у Департаменті торгівлі ЗСА, зокрема право здійснювати операції за кордоном. За понад 40 років діяльности вона нагромадила великий досвід співпраці зі спорідненими підприємствами Америки та Европи. „Gate Group USA" має в Києві спільне українсько-американське підприємство, надаючи різні друкарські послуги громадянам.

Щодо дніпропетровського „Інформаційного центру України", то вже сьогодні там працює понад 300 осіб. Компанія має великі склади зі залізничними під'їздами, потяг-рефреджератор, оскільки доставляє для населення різні харчі. А також свій банк, як філіял „ЮгТокобанку", свою друкарню, видає власну газету та друкує різну продукцію на замовлення.

Крім того, центр виконує велику громадську роботу, фінансує різні державні заходи та індивідуальні проєкти, як, наприклад, українську експедицію на івнічний полюс. Центр утримує дитячу спортову школу і спортовий клюб у Дніпропетровському. Один зі спортовців любу, Сергій Цупко, став чемпіоном світу на міжнародних змаганнях з кікбоксінгу в Канаді у вересні цього року.

Віднедавна центр почав безплатно доставляти харчі для пенсіонерів і дітей інвалідів.

Тепер центр веде переговори про придбання Дніпропетровської обласної книжкової друкарні, на базі якої, після відповідної реконструкції, буде організовано друк цінних паперів.

Потенційним інвесторам подаємо адресу: „Gate Group USA", Graphic Arts Technologies for Export,President Mr. Isaac M. Savitt

Adress: 75 Varick St., Holland Tunnel Plaza, New York, N.Y., 10013—1917, teĺ.(1-212) 966-8996, фах: (1-212) 9666-8996, Internet: 74127. 1430 compuserve. com. Compuserve 74127, 1430.

ВЖЕ ТРИ ДОБИ у французькому місті Ліоні не припиняються вуличні безпорядки. Горять десятки авт, крамниці, телефонічні будки. Безпорядки заініціювали і здійснюють до 200 молодих альжирців, які діють невеликими групами в різних районах міста. В такий спосоіб вони вирішили помститися поліції за недавнє вбивство ісламського екстреміста Галеда Келькаля, причетного до організації терористичних акцій у Франції в липні і серпні цього року. Поліція вже заарештувала десятки осіб. Повідомлення про нові підпали авт вже надходять з інших міст Франції.

Курортні...

(Закінчення зі стор. 1)

курорту, і його привернути до такого чистого стану, щоб приносив людям оздоровлення від усіх налетів технологічних лих.

Ми слухаємо турбот д-р Л. Гук, що охороні довкілля і гігієні посвячує життя, і маємо принаймні тиху надію, що серед читачів нашого щоденника може знайдуться фахівці, які захочуть допомогти цій людині, яка уважає, слушно, що здоров'я народу — це проблема першої ваги.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези *будуть поміщені у* **„Свободі"** **тільки після появи платних оголошень у щоденнику або „Українському Тижневику"**

Редакція „Свободи"

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 22-го Відділу у Чикаго, Іл.
З днем 1-го жовтня 1995 року обов'язки секретаря 22-го Відділу перебрала нова секретарка

ПАТРИЦІЯ КУРОПАСЬ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Patty Kuropas
313 West Street
Chicago, IL 60178
(815) 899-3535

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ДУЧІЙ член УНС Відд. 271-го Т-ва ім. Івана Франка в Елмайра, Н.Й. померла 26-го квітня 1995 року на 70-му році життя. Нар. 1924 року в Мишкові, Україна. Членом УНС стала 1962 році. Залишила у смутку мужа Михайла, сестру Марту в Україні, кузинку Ліду в Україні, синів Володимира з дружиною Христиною, Петра з дружиною Марією, Йосифа з дружиною Рут, дочок Стеллу і Катерину з чоловіками і внуків. Похорон відбувся 29-го квітня 1995 року на укр. кат. цвинтарі св. Миколая в Елмайра Гайтс, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Чопко, секр.

ВАСИЛЬ ОЛЕНЧУК член УНС Відд. 114-го в Чикаґо, Ілл. помер 6-го березня 1995 року на 76-му році життя. Нар. 10-го жовтня 1918 року в Україні. Залишив у смутку дружину Олену. Похорон відбувся 10-го березня 1995 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

МАРІЯН КОЖЕНЬОВСЬКИЙ член УНС Відд. 422-го Т-ва ім. С. Петлюри і 375-го ім. Д. Вітовського в Філядельфої, помер 20-го квітня 1995 року на 77-му році життя. Нар. 1917 року в Кракові, Польща. Членом УНС став 1972 року. Залишив у смутку дружину Ірену, сина Володимира з дружиною Мирославою, дочок Оксану Рудакевич з мужем Левом і Дарію Повелп і внуків Доріяна і Алексіс. Похорон відбувся 24-го квітня 1995 року на цвинтарі св. Мирії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Євтушенко, секр.

ІВАН ЧАТИНСЬКИЙ член УНС Відд. 247-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя у Вілмінґтоні, ДЕ помер 20-го листопада 1994 року на 75-му році життя. Нар. 1919 року в Вілмінґтоні, ДЕ. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку племінницю Евелин Міллер і родину. Похорон відбувся в крематорії в Караката в Зах. Австралії.

Вічна Йому Пам'ять!

Любомира Шеремета, секр.

ІВАН ПАХАНИК член УНС Відд. 1-го Т-ва ім. св. Андрія в Шамокіні, Па. помер 20-го квітня 1995 року. Нар. 6-го січня, 1915 року в Саґон, Кол Тавншип, Па. Членом УНС став 1931 року. Залишив у смутку дружину Олену. Похорон відбувся на Our Lady of Perpetual Help Cemetery in Marion Heights, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Юрій Полиняк, секр.

МИХАЙЛО ШПОН член УНС Відд. 19-го Т-ва ім. Дмитра Галичина в Ню Йорку, Н.Й. помер 16-го травня 1995 року на 92-му році життя. Нар. 1903 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку сина Зенона з родиною та дальшу родину у Філядельфії і Польщі. Похорон відбувся 18-го травня 1995 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Р. Голіят, секр.

БОГДАН ДВУЛЯТ член УНС Відд. 291-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо помер 8-го липня 1995 року на 74-му році життя. Нар. 1-го вересня 1920 року в селі Гороховці, Перемишль, Україна. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, сина Василя з родиною, дочку Ірину Гусак з родиною, дочку Наталю, 4-ох внуків, правнука, двох братів і три сестри на Україні. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Напора, секр.

ОЛЕКСА ВОЛОЩУК член УНС Відд. 102-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо помер 23-го червня 1995 року на 82-му році життя. Нар. 23-го березня 1913 року в с. Двірче, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Ірену з мужемРичардом і внуком Ричардом. Похорон відбувся на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Бобечко, секр.

МИХАЙЛО СТЕПАНИК член Відділу 171-го в Джерзі Си全, Ню Джерзі помер 27-го червня 1995 року на 82-му році життя. Нар. 22 -го лютого 1913 року. Залишив у смутку дружину Наталію, Михайла, Дениса і Террі Степаник, та Доріс Еґґерс. Похорон відбувся 30-го червня на православному цвинтарі св. Михаїла в Гемпфілд Тавншип.

Вічна Йому Пам'ять!

Ґеновефа Куфта, секр.

ТЕКЛЯ ГУРТА член УНС Відд. 476-го Т-ва ім. св. Михаїла в Гадсоні, Н.Й. померла 22-го липня 1995 року на 77-му році життя. Нар. 6-го липня 1918 року в Гадсоні, Н.Й. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку трьох синів Едварда, Давида і Миколу, та сестру Анну Романчук. Похорон відбувся 25-го липня 1995 року на цвинтарі Сідер Парк в Гадсоні, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Маріяк, секр.

ІВАН СЕНКО член УНС Відд. 484-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Ютиці, Н.Й. помер 23-го лютого 1995 року на 74-му році життя. Нар. 1-го жовтня 1920 року в Тарнаві, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Федору, сина Михайла з дружиною Анною, три дочки Марію Птасінську, Айру Петтіс з родинами і Лідію Сенко, шестеро внуків і правнуків, братів Михайла, Йосифа, Петра і Юрія в Україні. Похорон відбувся 27-го лютого 1995 р. на укр. цвинтарі св. Володимира у Вайтставн, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Головка, секр.

РОЗА БАРТКІВ член УНС Відд. 194-го Т-ва „Свобода" в Ню Йорку, Н.Й. померла 9-го січня 1994 року на 97-му році життя. Нар. 2-го грудня 1896 року в Україні. Членом УНС стала 1924 року. Залишила у смутку дочку Ольгу Кузик і сина Волтера з родинами, троє внуків і троє правнуків. Похорон відбувся в Сан Дієґо, Каліф.

Вічна Їй Пам'ять!

Александра Юзенів, секр.

ГАЛИНА БОЙКО член УНС Відділу 349-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Менвілл, Н.Дж. померла 19-го травня 1995 року на 75-му році життя. Нар. 6-го лютого 1920 року в Костарівці, Повіт Сянік, Україна. Членом УНС стала 1971 року. Залишила у смутку мужа Василя, сана Василька з родиною, брата Василя Добоша з родиною та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Канаді, Україні й Польщі. Похорон відбувся 23-го травня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Захарко, секр.

МИХАЙЛО ЧОРНИЙ член УНС Відд. 167-го Т-ва ім. св. о. Миколая в Толідо, Огайо помер 10-го травня 1995 року на 102-му році життя. Нар. 1892 року в селі Колодіївка, Скалат, Україна. Членом УНС став 1930 року. Залишил у смутку дочку Ольгу Вогґон, з мужем Карелтоном, чотирьох внуків і п'ять правнуків. Похорон відбувся 13-го травня 1995 року на цвинтарі „Кальварія в Толідо, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Вельґан, секр.

ОЛЬГА ЛЕВИЦЬКА член УНС Відд. 27-го в Нюарку, Н.Дж. померла 7-го травня 1995 р. на 89-му році життя. Нар. 1906 року в Винниках, Україна. Членом УНС стала 19554 р. Залишила у смутку доньки: Марію Барабах з мужем Мироном, Лідію Костюк з мужем Ігорем, Александру Коморовську з мужем Юрієм, шваґерку Марію Горішну, внуків: Адріяна, Таню, Марка і Андрія. Похорон відбувся 12-го травня 1995 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Роман Лапичак, секр.

РОМАН МАРТИНЮК член УНС Відд. 221-го Т-ва ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл. помер 21-го травня 1995 року на 84-му році життя. Нар. 1911 року в селі Тадані, повіт Камянка Бузька, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Наталію, сина Ярослава, доньку Іванну Річардсон, внуків — Тетяну, Александру і Адріяну Річардсон, Доріяна Мартинюка і Тамару Язвінську, брата Олексу Мартинюка з дружиною Стефанією. Похорон відбувся 24-го травня 1995 року на цвинтарі катедри св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ґелен Карачевська, секр.

ГЕРОЛД МАРТІН ст. член УНС Відд. 29-го Т-ва ім. Преображення Господнього в Нантікак, Па. помер 30-го травня 1995 року на 62-му році життя. Нар. 8-го серпня 1932 року в Озарк, Алабама. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Джін, сина Герольда мол., дочок Памелу Сіклер і Труді Мартін, та сестру Венору Мартін. Похорон відбувся 2-го червня 1995 року на цвинтарі Делевер Ветеранс Меморіял в Мідлтавн, Дел.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Маліщак, секр.